

روز جهانی بهداشت همه ساله روز ۱۸ فروردین (۷ آوریل) به عنوان روز جهانی بهداشت در کشورهای مختلف جهان گرامی داشته می شود و فرصتی فراهم می آورد تا یکی از نگرانی های مردم جهان مطرح گردد. در کنفرانس سانفرانسیسکو در سال ۱۹۴۶ تصمیم به تشکیل یک کنفرانس بین المللی بهداشت گرفته شد که اساس نامه آن در هفتم آوریل سال ۱۹۴۸، در نیویورک تنظیم و تصویب شد و در ژوئن همان سال اولین مجمع عمومی سازمان بهداشت جهانی در ژنو با حضور نمایندگان ۶۱ کشور جهان تشکیل شد.

سازمان بهداشت جهانی که در شهر ژنو پایتخت سوئیس قرار دارد از موسسات وابسته به سازمان ملل است.

بهداشت چیست؟

بهداشت در واقع زیر بنای فعالیت های اقتصادی و پیشرفت های اجتماعی یک ملت است و سلامت جامعه در گرو رعایت اصول بهداشتی می باشد و جامعه سالم و تندرست می تواند از منافع خود دفاع و حقوق خود را کسب کند. بهداشت عبارت است از علم و هنر پیشگیری از بیماری ها، طولانی کردن عمر و بالا بردن سطح سلامت و توانایی بشر که اگر تک تک افراد جامعه سالم باشند، می توان در مجموع، یک جامعه سالم و توانا به وجود آورد.

در قانون اساسی بر مسأله بهداشت تأکید زیادی شده است. در اصول سوم، بیست و نهم و چهل و سوم قانون اساسی بر ضرورت تأمین بهداشت و فراهم نمودن امکانات بهداشتی و درمان بیماری ها و گسترش خدمات درمانی تأکید شده است.

مسائل بهداشتی وسیع و گسترده است و با توجه به پیشرفت سریع علم، هر روز نکات بهداشتی ریزتر و دقیق تر و اهداف بهداشتی، گسترده تر می شوند.

به طور خلاصه اهداف بهداشتی را می توان به صورت زیر بیان کرد:

- سالم سازی محیط زیست
- کنترل بیماری های واگیردار
- آموزش بهداشت عمومی
- ایجاد خدمات پزشکی و پرستاری برای تشخیص و درمان بیماری ها
- ایجاد و توسعه، یک سیستم اجتماعی که در آن هر فرد از وسایل و امکانات لازم برای سالم ماندن برخوردار باشد تا افراد از حق مسلم خود یعنی سلامت و زندگی طولانی بهره مند و در مواقع بیماری بتوانند از آن خدمات بهره مند شوند.

هدف و رسالت روز جهانی بهداشت چیست؟

رسالت روز سلامتی یا روز جهانی بهداشت بالا بردن آگاهی عموم مردم جهان، درباره موضوع خاص بهداشتی است که سازمان بهداشت جهانی (WHO) آن را در رأس اولویت های بهداشتی سال

قرار داده است. این روز به عنوان نقطه شروع اجرای برنامه های بهداشتی بلند مدتی است که می بایست مدت ها قبل از ۷ آوریل، فعالیت های آن انجام شده و منابع آن فراهم گردد.

سازمان جهانی بهداشت بر اساس این اصل بنا شده که همه افراد بتوانند به حق خود به بالاترین سطح ممکن از سلامت دست یابند. هفتم آوریل روز جهانی بهداشت می باشد و به منظور تاکید بر موضوعات مرتبط به حوزه سلامت همه ساله سازمان جهانی بهداشت شعاری را مطرح می کند. شعار سال ۲۰۱۸ این سازمان عبارتست از:

“ Health for All Universal health coverage: everyone, everywhere”

"سلامت برای همه: پوشش همگانی سلامت برای همه، در هر مکان"

پوشش همگانی سلامت (Universal health coverage) در مورد اطمینان از اینکه همه افراد بتوانند خدمات بهداشتی کافی در هر مکان و در هر زمانی که به آنها نیاز دارند می باشد. دریافت این خدمات باید بدون رنج سختی های مالی باشد. هیچ کس نباید بین سلامت خوب و نیازهای دیگر زندگی یکی را انتخاب کند.

دست یابی کشورها به پوشش همگانی سلامت متفاوت می باشد ولی همه کشورها به روش های مختلفی به آن دست خواهند یافت و هر کشور می تواند کاری را برای پیشبرد پوشش همگانی سلامت انجام دهد.

هنوز هم تعداد زیادی از مردم از دست یابی به خدمات بهداشتی درمانی محروم هستند و حداقل نیمی از مردم جهان در حال حاضر قادر به دریافت خدمات بهداشتی ضروری نیستند. تقریباً ۱۰۰ میلیون نفر به علت اجبار به پرداخت هزینه خدمات بهداشتی از جیب خود، به شدت تحت فشار فقر قرار می گیرند و مجبور به صرف روزانه فقط ۱,۹۰ دلار یا کمتر می باشند. بیش از ۸۰۰ میلیون نفر (تقریباً ۱۲ درصد از جمعیت جهان) حداقل ۱۰ درصد از بودجه خانوار خود را صرف هزینه های بهداشتی برای خود یا دیگر اعضای خانواده می کنند. آنها به اصطلاح متحمل "مصارف فاجعه آمیز" می شوند. هزینه های فاجعه آمیز برای مراقبت های بهداشتی یک مشکل جهانی است.

در کشورهای ثروتمند اروپایی، آمریکای لاتین و بخش هایی از آسیا که دسترسی به خدمات بهداشتی بالا را به دست آورده اند، تعداد افرادی که حداقل ۱۰ درصد از بودجه خانوار خود را صرف هزینه های بهداشتی می کنند در حال افزایش است. پوشش همگانی سلامت به این معنی است که همه افراد و جوامع، خدمات بهداشتی لازم را بدون تحمل رنج مالی دریافت کنند.

پوشش همگانی سلامت همه را قادر می سازد تا خدماتی را که به مهمترین علل بیماری و مرگ مربوط می شوند، دریافت نمایند و از کیفیت خدماتی که دریافت می کنند، اطمینان داشته باشند. پوشش همگانی سلامت به معنی پوشش رایگان برای تمام مداخلات بهداشتی نیست. صرف نظر از هزینه، هیچ کشوری قادر به ارائه تمام خدمات سلامت رایگان به طور پایدار نمی باشد. پوشش همگانی سلامت در مورد حصول اطمینان از حداقل خدمات بهداشتی و نیز تضمین گسترش پوشش مداوم خدمات بهداشتی می باشد. پوشش همگانی سلامت فقط در مورد درمان های پزشکی برای افراد نیست بلکه شامل خدمات برای کل جامعه، مانند کمپین های سلامت عمومی می باشد.

برای مثال اضافه کردن فلوراید به آب و یا کنترل محیط های پرورش پشه هایی که باعث انتقال بیماری می شوند.

اگر افراد جامعه نکات بهداشتی را رعایت کنند، بهداشت جامعه نیز تامین خواهد شد. بنابراین هر فردی در این کار سهمی دارد؛ انسان ها باید کوشش کنند تا از آلوده ساختن محیط زیست خود مانند هوا، آب، زمین و... جلوگیری نمایند و از گسترش بیماری های واگیردار با رعایت اصول بهداشتی جلوگیری به عمل آورند.

